ஓரு தூரூவம் மனூஷி. இளம் பெண். பூதூவை பல்கலைக் கழகத்தில் மூதூகலைப் படிப்பூ மூடிந்தூ இப்போதூ ஆராய்ச்சி மாணவி என்றூ நினைக்கிறேன். கூட்டி இளவரசியின் ஒளிச்சொற்கள் என்னூம் தன் மூதல் கவிதைத் தொகூப்பூடன் நம் மூன் அறிமூகம் ஆகிறார். தன் பன்னிரண்டாம் வகூப்பூ படிக்கூம் காலத்தில், ஓரூ நாள் கவிதை எழூதத் தொடங்கியதாகச் சொல்கிறார். கவிதை அன்றிலிரூந்தூ அவரதூ பிரக்ஞையை ஆக்கிரமித்தூக் கொண்டூள்ளதூ. அந்தக் கவிதை, பரேூந்தூ ஒன்றில் பயணம் செய்யூம் சக பயணிகள் அனைவரையூம் கவர்ந்த, ஓரூ ஆறூமாதக் கூழந்தையின் சிரிப்பூ எழூதத் தூண்டியதூ. ஆனால் தன் வார்த்தைகளால் அந்த அனூபவம் மூழூதையூம் சொல்ல மூடியவில்லை என்கிறார் மனூஷி. பூரிகிறதூ. அந்தத் தொடக்கத்திலிரூந்தூ பின் எழூதிய கவிதைகளை தோழிகள், நண்பர்கள் கவிதை நன்றாக இரூப்பதாகவூம் ஆனால் ”ஏன் விரக்தி, வறெூமை, கண்ணீ ர் பற்றியதாகவே இரூக்கிறதூ?” என்றூ கரூத்தூ சொன்னதாகச் சொல்கிறார் மனூஷி. மூன்னூரை எழூதி வரவேற்றூள்ள அவரதூ ஆசிரியரூம் தூயரங்களின் அழகியல் என்றே மனூஷியின் கவிதைத் தொகூப்பூ பற்றி கரூத்தூ தெரிவித்திரூக்கிறார். ஓர் இளம் வயதூப் பெண், கூழந்தையின் சிரிப்பை கவிதையாகத் தந்த ஓரூ பெண்ணின் கவிதை தூயரங்களின் தொகூப்பாகவா இரூக்கூம்?. அந்த வயதின் ஏக்கங்களூம், அவ்வப்போதை தனிமையூம் இரூக்கூம் தான். ஆனால் அவையே எல்லாமூமல்ல. வரேத்தூக் கொட்டிய வானம் என்றூ ஓரூ கவிதையைத் தொடங்க விரூம்பினாலூம் அதூ என்னை நனைத்தூ போனதூ என்றூ தான் அடூத்த வரி எழூத வரூகிறதூ. ஏன்? வரேத்தூக் கொட்டியதூ வானத்திற்கூ. அதூக்கூ என்ன பயமோ, கஷ்டமோ?. ஆனால் மனூஷி நனையத்தான் செய்கிறார். ஏன்? இரூவர் மனங்களூம் ஆட்பட்டிரூப்பதூ வெவ்வேறூ உணர்வூகளில். திரூம்பவூம்

□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□
□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□□□□□,

என்றூ எழூதினால். அதூ எப்படி தூயரங்களின் அழகியல் ஆகூம்? இடையில் சின்னச் சின்ன தாபங்கள், ஏமாற்றங்கள் வந்தூ போகூம் தான். “கன்னத்தூடன் பேசிவிட்டூச்”

சனெற் பிறகு. கழுந்தகைக்கு கட சாக்லெட் கிடகைக்காவிட்டால் உலகமே தன்னை வஞ்சித்துவிட்டது போல் தரெுப்பராவும் கடேக்க கதறத் தொடங்கும். மறுபடியும் அதன் முகத்தில் சிரிப்பை வரவழகைக்க அதிக நரேம் ஆகாது. இப்படித்தான் இளம் வயது துக்கங்களும். ஆனால் தன் துக்கங்களதை்தான் அதிகம் சொல்லிப் பலம்பத் தோன்றும். "கன்னத்துடன் திரும்பப் பசேும்" வாய்ப்பு வரும். சரி, இதலெ்லாம் ஓரு பறும் இருக்க, எதானால் என்ன? கவித்வம் என்னும் உள்ளறை உயிர் இருக்கிறதா, கவிதை என்று தரப்பட்டதில்? என்று தான் பார்க்க வணே்டும். இருந்தால் அது சொல்லும் எதுவும் உயிர் பறெ்றுவிடும்.

□□□□□□ □□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□,
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□.

□□□□□□
□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□
□□□ □□□□□□□□□□□□□
□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□?

என்று ஓரு கவிதை மூடிகிறது கொஞ்சம் வார்த்தகைள் அதிகம் தான். இங்கு தூயரமே அழகியலாகி விடவில்லை.

மனுஷியின் கவிதகைள் வறெ்று வார்த்தசை் சரே்க்ககைள் அல்ல. சந்தம் பார்த்து, அழகு எனக்கருதப்படும் சொல்லாடல் கொண்டு. அவருடயை கவிதகைள் சோகம், எதிர்பார்ப்பு ஆனந்தம் போன்ற உணர்வுகளோடு அவை காட்சி அனுபவமாகவும் நம்மை வந்தடகைின்றன. ஒளிச் சொற்கள் போன்ற சொற்றொடர்கள் அப்ரவம் தான். ஆனால் என்னகை் கவர்வது, மனுஷியின் கவித்வத்துக்கு ஓரு தனித்தன்மை கொடுப்பது, அது அவருக்கு இயல்பாக வந்து சரே்ந்துள்ளது என்று, சொல்வது அவரது சொற்கள் தாங்கி வரும் உணர்வுகளும் காட்சி அனுபவங்களும் தான். இதை யோசித்து உருவாக்க மூடியாது. சொல் விளையாட்டிலும் வருவதல்ல ஓரு சின்ன கவிதயைை மழுதும் தந்து விட வணே்டும்.

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□
□□□□□ □□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□.

மனுஷியின் கவிதை என்று எதிர்ப்படுவனவற்றை இனி ஆவலுடன் படிக்க விரும்புவனே். ஒளிச்சொற்கள், மனுஷி என்னும் பூனையைர், ஆராய்ச்சி மாணவி, தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கு பங்கறேப்புகள் போன்ற மூன் அறிமுகங்கள் எல்லாம் என்னில் முதலில் தயக்கத்தை தான் தந்தன. இந்த அறிமுகங்களையெல்லாம் மறுத்த வறேொரு மனுஷியை என் மூன் அவரது கவிதைகள் நிறுத்தியுள்ளன.

இரு தூருவங்களென்று சொன்னனே். மனுஷி ஒரு மூனை. இன்னொரு மூனையில் பச்சை நாயகி என்ற தன் கவிதை தொகுப்பசை் தந்திரூக்கும் நாஞ்சில் நாடன். எல்லாவற்றிலும் மனுஷிக்கு எதிர்மூனையில் இருப்பவர். அறுபது சொச்சம் வயதுக்காரர். தன் நாவல்கள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் என தம் உரைநடை எழுத்துக்கள் ம□லமே இது காறும் தரெிய வந்தவர். ஒரு உயர் தள அங்கீ காரம் பறெ்றவர். தன்னை இலக்கிய உலகில் வலுவாக ஸ்தாபித்துக்கொண்டவர். பண்டிதர் அல்லர். ஆனால் தனிப்பட்ட விருப்பில் கம்ப ராமாயணம் மூழுதும் பாடம் கடே்டவர். சங்கப் பாடல்கள் தொட்டு, சுந்தர ராமசாமி வரை இலக்கிய உலகில் ரசனையோடு ஆழ்பவர். மனுஷிக்கு எதிர் மூனை தானா?

அவர் இப்போது தன் அறுபதுகளின் காலத்தில் ஒரு கவிதை தொகுப்பதை் தருகிறார். தவேியின் மூலைப்பால் உண்டு ,"தோடுடையை சவெியன்" என்று ஒரு கூழந்தை பாடிய சரித்திரம் உண்டு. "கூத்து விளக்கரெியக் கோட்டுக்கால் கட்டில் மலே்" என்று ஒரு

பதிம□னற் வயதுச் சிறுமி பாடிய சரித்திரமும் கொண்டது தமிழ். ஓரு வளேை அவளுக்கு ஒன்றிரண்டு வயது கூடியிருக்கும்மோ என்னவோ? சுந்தரருக்கும் வயது பதினாறு தான், ஆனால் தமிழ் வரலாற்றில் அறுபது வயதில் நானும் பாடுகிறனே் என்று கிளம்பியவர்கள் தமிழ் பண்டிதர் தான். அவர்கள் எழுதியது உள்ள□ர் பிரமுகருக்கு வாழ்த்துப் பா, இல்லையெனில் திருமணப் பத்திரிகையில் அன்பரகள் உறவினர்கள் கடேக்க ஓரு பா எழுதிக் கொடுப்பதும் தமிழ் மரபு தான்.

அந்த ஆசகைள் எல்லாம் நாஞ்சில் நாடனுக்கு இருந்ததில்லை. ஆனால் அவர் தன் கிராமத்து மனிதர்களபை் பற்றியோ, அல்லது ஏதாக இருக்கட்டுமே, எழுதுவது அவர் ஊர் நாஞ்சில் நாட்டுப் பசேச்சு மொழியில் தான். பம்பாய் வாசியாக இருந்த மூப்பது மூப்பத்தைந்து வருட காலமும். அந்தக் கொச்சை மொழியே ஓரு வாழ்வு அனுபவம். இருப்பினும் அதனிடயைே சங்க காலத்திலிருந்து தசேிகவிநாயகம் பிள்ளை வரயைிலான தமிழ் அத்தனையும் மிக அனாயாசமாக சலசலத்து ஓடும். வார்த்தகைளத்ை தடேுபவர் அல்லர். அது பாட்டுக்கு வந்து விழும். அதன் உயிரோட்டத்தில் பசேப்படும் மனிதரும் அவர் தோற்றமும், சூழலும் நம் மூன் பளிச்சிடும். ஓரே பக்கத்தில், பாராவில், வாக்கியத்தில் இரண்டும், மொழியும் மனிதரும் பல நுற்றாண்டு இடவைெளியை அழித்துக்கொண்டு நம் மூன் நம்மையும், நம் காலத்தையும் பரிகசித்துச் சலெ்லும். அந்தப் பரிகாசம் எத்தனையோ பல தூறகைளில் கோலோச்சும் தலகைள் மீ சை தூடிக்கச் சயெ்திரக்க வணேண்டும். தூடித்திரக்கும். ஓரு வளேை தூடிக்கும் மீ சையின் பின் தன்னையறியாது ஆரவாரச் சிரிப்பில் மீ சயைதை் தூளிர்த்த உடலும் கூலுங்கும்மோ என்னவோ.

உரநைடயைில் நாஞ்சில் நாடன் சாதித்துக் காட்டிய அதே பண்புகளை அவரது கவிதகைளிலும் சயெ்ய மூடியும் என்று பச்சை நாயகி தொகுப்பில் உள்ள கவிதகைள் சொல்கின்றன. மொழியும் சகையும் என்று ஓரு கவிதை: அதிலிருந்து....

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□
□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□ □□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□,□□□□□□□□ □□□□□□ □□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□.....

□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□
□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□

□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□
□□□□ □□□□□□□□ □□

□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□ □□□□□□□?

சகையையே வளெ்ளம் அல்லவா?

மாதிரிக்கு மக்களாட்சி வதபை்படலம் என்னும் கவிதயிலிருந்து சில

□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□.....

என்று தொடங்குவது. முடிகிறது பின் வரும் இவ்வரிகளுடன்.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□
□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□?

பரந்தடெந்தகேி ஓடந்த பார்" என்ற தரேில் ஊர்வலம் வரும் பரெுமாளயைே கலேி சயெ்தான் ஓர் காலத்தில் ஓர் பலுவன். அவனுக்கு இடம் இரந்தது. காளமகேம் என்றார்கள் அவனை.

ஆனால் நாஞ்சில் நாடனுக்கு அவரது கவிதபை் பசே்சும் கவித்வமும் நண்பர்களிடயைே க□ட ஏற்புடயைனவாகத் தோன்றவில்லை. 2001 பும்தகக் கண்காட்சியில் பரபரப்பாக விற்பனயைான பும்தகம் "மண்ணுள்ளிப் பாம்பு {நாஞ்சில் நாடனின் ஓரு சிறு மும்தல் தொகுப்பு} என்ற சுந்தர ராமசாமி முன்னிலயைில் பாராட்டு என்ற தோரணயைில் கலேி சயெ்கிறார் நீ ண்ட கால நண்பர், இந்திரன். அவரும் கவிஞர், திறனாய்வாளர். அத்தோடு "வணேடாம் இந்த மரணவிளயைாட்டு" என்றும் மன்றாடுகிறார். "உனக்கு கவிதவைராது என்றும் நண்பர்கள் பலர் எச்சரிக்கை சயெ்கிறார்கள். தொடர்ந்து தன் கவிதகை் கான காரணங்களசை் சொல்கிறார் கவிஞர்.

"தீ ங்கு தடுக்கும் திறனிலனே் " எனும் பீ ஷ்மன் கூரல் பரோட்சி சயெ்த காலம் சீ னப் பரெுஞ்சுவரா, சயாம் மரண ரயிலா, ஈழக் கடற்கரயைா? எது வெங் கொடுமை?, வன் கொடுமை? பும்ன் கொடுமை?...பும்ன் சலெ்வம் நச்சுப் பும்கயைனெப் பரந்து, நஞ்சுக்கும் பரோதகை்கும் வறேுபாடறியா மக்களை மயக்கியது. மலேும் இங்கு விவரித்துச் சொல்ல இயலாத மானசீ க அவஸ்தகைளும், என் கூளம் கலக்கிய பரோது கவிதை என்றொரு மடை திறந்தது.....

தமிழ்க் கவிதை பற்றிய என் மதிப்பீ டு மிக உயர்வானது. மொழியின் அதிக பட்ச சாத்தியப்பாடு கவிதை என்று நான் அறிவனே்..... என்னால் முடிந்தவை இந்தக் கவிதகை்.கழுதை தன் காமத்தகை் கத்தித் தீ ர்க்கும் என்பார்கள். எனக்குத் தரிெந்த கவி மொழியில் என் கயைறு நிலயைகை் கரந்து உரதை்தனே்... என்று எழுதுகிறார் தன் பின்னுரயைில்.

கல்லும் கவியும் ஓரு வித்தியாசமான கவிதை

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□,□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□
……..

□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□.□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□.□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□
□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□
□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□.

கவி பாலக் காலம் வனென்று நிற்பது, மண்மீ து தீ ராக் காதல் கொண்டது பாேன்ற வரிகள் நாஞ்சில் நாடனின் தனித்வம் காட்டாபவை. உதடுகளும் கண்களும் வளிக்காட்டாப் பரிகாசங்கள். அவரது உரை நடை எழுத்துக்களிலும் இப்பாேது காணும் கவிதகைளிலும் இவை விரவிக்கிடக்கும். எதானால் என்ன, எழுதுவது நாஞ்சில் நாடனென்றால் அது எங்கு பாேய்விடும்? கடசையில், எதை எழுத? என்ற கவிதயைிலிருந்து சிலவரிகள்:

எழுது எழுதுன்னா எதைப் பத்தி எழுதட்டும்?

□□□□ □□□□□□□□□ □□□□ □□□□
□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□ □□
□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□?

□□□□□□□□ □□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□ □□□
□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□

□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□,□□□□□□□ □□□□□
□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□ □□
□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□?

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□?
□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□.
□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□□,□□□□ □□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□....

என்ற பல எச்சரிக்கைளுக்குப் , எரிச்சல் படாட்டு இவ்வாறு மூடிகிறது.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

vswaminathan.venkat@gmail.com